

KTÜ MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ

HARİTA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ TEZ YAZIM

KILAVUZU

KTÜ Harita Mühendisliği Bölümünde ders kapsamında teslim edilecek bitirme projesi - seminer, araştırma raporu vb nitelikteki yazılarda aranan yazım özellikleri aşağıda belirtilen şekilde olmalıdır.

1. GENEL YAZIM KURALLARI

1.1 Kullanılacak Kağıt ve Çoğaltma Sistemi:

Tezler DIN-A4 normunda (210x297 mm) beyaz kağıtların sadece bir yüzüne yazılmalıdır. Çoğaltma fotokopi ile kaliteli beyaz kağıda yapılır. Çoğaltılan nüshaların yazı şekilleri net ve okunaklı olmalıdır. Tezler, ilan edilen bitirme ödevleri teslim tarihine kadar 3 nüsha halinde bölüm başkanlığına teslim edilir. Sınav sonrası -varsa gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra- tezler, 3 nüsha olarak beyaz karton ciltli olarak teslim edilir.

1.2 Yazım Yöntemi ve Biçimi

Yazılar bilgisayar ortamında, **Times** veya benzeri tür karakterde, 12 punto kalınlığında, 1 satır aralığında hazırlanmalıdır. Tezin içinde özellikle belirtilmesi gereken kısımlarda, istenirse italik yazı şekli kullanılabilir. Bunun dışında süslü türler kabul edilmez.

Bütün semboller ve özel işaretlerin, olabildiğince bilgisayar ortamında yazılmasına özen gösterilmelidir. Silinti, kazıntı vb. düzeltmeler özenle ve kopyalarda gözükmeyecek şekilde yapılmalıdır.

1.3 Sayfa Düzeni

Kağıdın solunda 3 cm, üst ve alt kenarında 3 cm, sağ kenarından ise 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır.

Paragraflar normal satır aralıklarıyla ayrılırlar. Nokta ve virgöl gibi noktalama işaretlerinden sonra bir harf boşluk bırakılır. Paragrafa 5 harf boşluk bırakılarak başlanır.

Sayfa sonundaki kelime ikiye bölünmüş olmamalıdır. Alt bölüm başlıkları en alttan en az iki satır daha üstte ya da bir sonraki sayfaya yazılmalıdır.

Dipnotlar, kaynaklar, tablolar ve ekler bir aralıkla yazılmalıdır. İki kaynak arasında 2 aralık bırakılmalıdır.

1.4 Sayfa Numaralama

Dış kapak dışında, tezin tüm sayfaları numaralanmalıdır.

Tezin başlangıç kısmı Romen rakamları ile (I, II, III, IV,) sayfanın alt orta kısmında numaralanır. İç kapağa numara konmaz. Numaralama Özet sayfasının altına yazılan (II) sayısı ile başlar.

Tezin *Giriş* bölümü ile başlayan metin kısmı 1, 2, 3, şeklinde sayfanın alt orta kısmında numaralanır.

1.5 Tablolar ve Şekiller

Tablolar, yazıcılar ile yazılmalıdır. Şekil ve grafikler a beyaz kağıda bilgisayar ortamında yazıcı veya çizicisi (plotter) ile çizilmelidir. Şekiller metinde ilk sözü edildikleri yere mümkün olduğu kadar yakın olmalıdır. Bütün şekillere ve resimlere metin içerisinde birbirini izleyen numaralar verilmelidir. (Şekil. 1, 2, 3,.....)

Tablolar her bölümde Tablo 1, Tablo 2, eklerde ise Tablo A.1, A.2,..... Tablo B.1, B.2,.....şeklinde numaralanır.

Her şeklin numarası ve adı şeklin altına, her tablonun numarası ve adı ise tablonun üstüne yazılır.

Metin içinde geçen formüller birbirini izleyen sıra ile 1,2,3,4 şeklinde numaralanır.

2. TEZ İÇERİĞİ İLE İLGİLİ KURALLAR

2.1 Yazım

Noktalama ve imla için Türk Dil Kurumu İmla Kılavuzu (www.tdk.gov.tr) ve Türkçe sözlüğüne uyulmalıdır. Anlatımda genel olarak üçüncü şahıs kullanılmaya özen gösterilmelidir. Her sembol metinde ilk geçtiği yerde tanımlanmalıdır.

Tezin adını ve anahtar kelimeleri içeren bir sayfayı geçmeyecek şekilde bir özet yazılır. Özet içerisinde, kısaca problemin tanıtımı yapılır, kullanılan yöntemlerden ve sonuçlardan söz edilir. Özetlerde kaynak gösterilmez.

2.2 Giriş, Genel Bilgiler ve Yapılan Çalışmalar

Bu kısım giriş, genel bilgiler, deneysel veya teorik çalışmalar, bulgular, irdeleme, değerlendirme, sonuçlar, öneriler, kaynaklar ve ekler gibi bölümlerden ibaret olup, sayfa sınırlaması olmadan yazılır. Özellikle giriş bölümünde konuya ilişkin kısa bir genel bilgi verildikten sonra, 1.1 alt başlığında problemin tanıtımı yapılır. Problem tanıtımı kısa ve öz olmalıdır. Daha sonra 1.2 alt başlığında çalışmanın amacı verilmelidir. Çalışma ile hedeflenen sonuçlar bu alt başlık altında, gerekirse maddeler halinde, kısa ve öz bir şekilde verilmelidir. 1.3 alt başlığı altında ise çalışma metodolojisi, yani çalışmanın gerçekleştirilmesi için izlenecek yol ve yöntemler verilmelidir. Daha sonraki bölümler de

ise, yapılan çalışmaya ilişkin teorik bilgiler, bulgular, irdeleme, sonuç ve ek'ler verilecektir.

Örnek:

1. GİRİŞ

- 1.1 Problemin Tanımı
- 1.2 Çalışmanın Amacı
- 1.3 Metodoloji

2. GENEL BİLGİLER

2.1, 2.2, 2.3,şeklinde alt başlıklar içerebilir.

3. YAPILAN ÇALIŞMALAR (Teorik veya Deneysel Çalışmalar)

3.1, 3.2, 3.3, şeklinde alt başlıklar içerebilir.

4. BULGULAR

4.1, 4.2, 4.3, şeklinde alt başlıkları içerebilir.

5.İRDELEME VE DEĞERLENDİRME

5.1, 5.2, 5.3, şeklinde alt başlıklar içerebilir.

2.3 Kaynakların Tez İçerisinde Gösterilmesi ve Düzenlenmesi

Kaynaklar, metin içerisinde yazarın soyadı ve yayın yılına göre gösterilmelidir. (Yıldız, 1986) - (Yıldız, 1984; Akyol, 1992) - (Yılmaz vd., 1965) gibi. Metin içerisindeki tüm kaynaklar, Ek 10'daki gibi kaynaklar bölümünde soyadına göre alfabetik sıraya göre verilmelidirler. Kaynağa ulaşma yöntemi aşağıdaki gibi olmalıdır.

A) Periyodiklerdeki makaleler:

a) Yazar (/lar) ın soyad (/lar) ı ve ad (/lar) ının ilk harfi, b) Yayınlandığı yıl, c) Makalenin başlığı, d)Periyodığın adı veya varsa uluslararası yayınlarda kullanılan kısaltılmış şekli, e) Cilt No, f)Makalenin başlangıç ve bitiş sayfa numaraları.

Örnek:

Akyol, N., (1989), Arsa ve Arazi Düzenlenmesinin İmar Uygulamalarındaki Yeri ve Önemi, Harita Bülteni, No.6, s. 623-632.

B) Bildiriler:

a) Yazar (lar)ın soyad (/lar)ı ve ad (/lar)ının il harfi, b) Tarihi, c)Bildirinin adı, d) Kongrenin adı, yeri, d) Bildiriler kitabının adı, cilt ve sayfa numaraları.

Örnek:

Banger, G., Şen, K., ve Çelik, K., (1988), Harita Mühendisinin Özel Sektördeki Yeri, 5. Jedoezi Kongresi, Ankara, Bildiriler Kitabı, cilt II 784-799.

C) Kitaplar:

a) Yazar (/lar)ın soyad (/lar)ı ve ad (/lar) ının ilk harfi, b) Yayın Tarihi, c) Kitabın adı, c) (eğer varsa) Editörün adı, d) Cilt numarası ve kaçınıcı baskı olduğu, e) Yayınevinin adı.

Örnek:

Özbenli, E. ve Tüdeş, T., (1989), Ölçme Bilgisi, 3.Baskı, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon.

D) Tezler:

a)Yazarın soyadı ve adının ilk harfi, b) Yılı, c)Tezin adı, d) Tezin türü (yüksek lisans veya doktora), e) Çalışmanın yapıldığı kuruluşun adı ve bulunduğu şehrin adı.

Örnek:

Uzun, B., (1983), Parselasyon Şekillerinin Araştırılması, Doktora Tezi, KTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

2.4 Özgeçmiş

Yazarın doğum yeri ve yılı, lise, öğrenimini gördüğü yüksek öğrenim kurumları, bildiği yabancı diller, aldığı burs ve ödüller ve yazışma adresi Ek-10 da verilen tablo şeklinde belirtilir. Ayrıca, öğrenci son yıllarda çekilmiş vesikalık fotoğrafını ilgili yere yapıştırır.

3. KAPAKLAR VE CİLTLEME

Dış kapak, Ek-1'deki örnekte görüldüğü gibi, tüm bilgiler yatayda ortalananarak yazılmalıdır. İç kapak ciltli nüshalarda bulunup, Ek 1'deki örnekte görüldüğü gibi dış kapakta yer alan bilgilerin çoğunu içerir. Tez sırtında, Ek-0'daki örnekte verildiği gibi yazarın adının ilk harfleri ve soyadı, tezin adı ile yılı yer alır. Tez beyaz renkli karton kapakla ciltlenir. Kapak üzerindeki ve tez sırtındaki yazılar yaldızla yazılır.

3.1 Tez İçerisinde Bulunması Gereken Kısımlar (ÖRNEK SAYFALAR)

Kapaklar

Dış - İç kapak Ek-1

Onay Sayfası Ek-2

Özet Ek-3

Teşekkür Ek-4

İçindekiler Ek-5

Şekil - Tablo Listesi Ek-6

Bölümler

Giriş Ek-7

..... Ek-8

Sonuç

Kaynaklar Ek-9

Özgeçmiş Ek-10

EK-1 : DIŞ ve İÇ KAPAK

**KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ**

HARİTA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ

(11 satır boşluğu)

**MEVCUT NİRENGİ AĞLARININ KENAR ÖLÇÜLERİ İLE
ARDIŞIK DENGELENMESİ**

(6 satır boşluğu)

Bitirme Çalışması

56473 Mustafa ÖZTÜRK

(14 satır boşluğu)

2005 - 2006 Bahar Yarıyılı

TRABZON

EK-2 ONAY SAYFASI

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ - MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ
HARİTA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜM BAŞKANLIĞINA

56473 Mustafa ÖZTÜRK

tarafından hazırlanan

**CARL-ZEİSS Nİ2 NİVOSU VE BU NİVOYA SICAKLIK ETKİSİNİN
ARAŞTIRILMASI**

Başlıklı bitirme çalışması jürimizce değerlendirilmiştir.

Tarih : / /

Danışman :

Üye :

Üye :

Bölüm Başkanı

ONAYI

EK-3 ÖZET

(3 satır boşluğu)

CARL-ZEİSS Nİ2 NİVOSU VE BU NİVOYA SICAKLIK ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

Anahtar Kelimeler : Carl-Zeiss Ni2 Nivosu, Nivelman, Kompansatör.

ÖZET

Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği'nin çalışma konularından biri olan yükseklik ya da yükseklik farklarının ölçülmesi işleminde ekseri nivolar kullanılmaktadır. Yüksekliklerin belirlenmesinde kullanılan bu araçlar kompansatör denilen ve nivonun yöneltme ekseninin yataylanmasını otomatik olarak sağlayan optik-mekanik sistemlerle donatılmışlardır. Bu sistemlerin sıcaklıktan etkilenmeleri sonucunda, nivoların yöneltme eksenlerinin yataylanması tam olarak sağlanamaz ve dolayısıyla da ölçme sonuçları hatalı olur.

Bu çalışmada kompansatörlü nivolardan biri kompansatörü ile tartılarak bu alete sıcaklık değişiminin teorik ve pratik olarak araştırılması anlatılmış ve elde edilen sonuçlara göre uygulamaya dönük önerilerde bulunulmuştur.

Konuyla ilgili olarak laboratuvarında ve açık havada olmak üzere iki ayrı ölçme deneyi yapılmıştır. Laboratuvardaki deney ölçülerini dengeleyen eğrinin ortalama eğimi ($t=32^{\circ}\text{C}$ 'deki teğetinin eğimi) 1.01 olarak hesaplanmıştır. Açık hava ölçmelerinde de yöneltme ekseninin eğiminin değişimi bu değere yakın ve $Da / Dt = 1''$. $0/1^{\circ}\text{C}$ oranında tesbit edilmiştir.

Yapılan işten beklenen inceliğe göre bu değer hesaba katılıp katılmamasına karar verilmelidir. Pratikte bunu uygulamak çoğunlukla zor olduğundan, ileri ve geri okumaların sırası her istasyonda değiştirilerek ve istasyon sayısı çift tutularak bu hatanın ölçü sonuçlarına etkisi en az seviyeye indirilebilir. Bu aletlerle hassas nivelman ya da vadi geçiş nivelmanı yapılacaksa, alet direkt güneş ışınlarından korunmalı ve ani sıcaklık değişimleri esnasında ölçme yapılmamalıdır.

TEŞEKKÜR

Bitirme çalışması danışmanlığımı üstlenerek çalışmaların yürütülmesi sırasında ilgisini esirgemeyen hocam sayın Prof.Dr. Cemal BIYIK'a şükranlarımı sunarım.

Yapıcı eleştirilerinden yararlandığım, hocam sayın Yrd.Doç.Dr. Bayram UZUN'a ve hocam sayın Arş.Gör. Volkan YILDIRIM'a teşekkür ederim.

Ayrıca laboratuvar çalışmalarında bana yardımcı olan teknisyen sayın Yaşar BAK'a, veri sağlamada yardımcı olan IV.DSİ Bölge yetkililerine, arazi çalışmaları sırasında yardımlarını esirgemeyen bölüm arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunarım.

Mustafa ÖZTÜRK
Trabzon, Mart-2006

İÇİNDEKİLER

Özet	iii
Teşekkür.....	iv
1. GİRİŞ.....	9
1.1 Problemin Tanımı	9
1.2 Çalışmanın Amacı	10
1.3 Metodoloji	10
2. ARSA VE ARAZİ DÜZENLEMESİ.....	12
2.1 Tanım.....	14
2.2 Düzenleme Bölgesinin Seçimi	15
2.3 Düzenleme Sınırının Geçirilmesi	16
2.3.1 Düzenleme Giren Parsellerin Tesbit Edilmesi	16
2.3.2 Kadastro Ayırma Çaplarının Düzenlenmesi.....	17
2.4 İmar Parsellerinin Oluşumu.....	19
3. PARSEL BOYUTLARININ BELİRLENMESİ	21
3.1	
3.2	
3.2.1	
.....	
.....	
6. SONUÇ.....	32
7. KAYNAKLAR.....	35
8 ÖZGEÇMİŞ.....	36
9 EKLER	37

EK- 6

TABLO LİSTESİ

Tablo 1. Kadastro Parsel Numaraları	23
Tablo 2. Düzenlemeye Giren Parseller.....	24
Tablo 2.1 DOPO Hesabı.....	24
Tablo 3	
....	
....	

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil 1 Kadastral Harita.....	23
Şekil 2 İmar Planı	30
Şekil 2.1 Parselasyon Planı.....	30

1. GİRİŞ

Arazi düzenlemesi, kırsal ve kentsel alanlarda yeni yerleşim birimleri oluşturmakta kullanılan önemli bir planlama aracıdır. Planlama açısından kullanışsız yapıya sahip mevcut kadastro parsellerinin daha ekonomik kullanılabilir bir yapıya dönüşümünü sağlayan etkili bir plan uygulama yöntemi olup, plan uygulama sürecini azaltması ve geniş alanlarda uygulanabilir olması yöntemin en önemli özellikleridir (Doebele, 1986). Arazi düzenlemesi kentsel alanlardaki hızlı gelişme sonucunda ortaya çıkan konut amaçlı parsel ihtiyaçlarının giderilmesi için yerel yönetimlerce sıkça kullanılan bir methodur. Özellikle bu amaca uygun olarak, mevcut imar uygulama planları kısa sürede araziye yansıtılmakta ve inşaatı uygun yeni imar parselleri üretilmektedir.

Arazi düzenlemelerine konu alanlar genellikle tarım arazileri olduğundan, yapılan düzenleme ile tarım parsellerinin imar parsellerine zorunlu bir dönüşümü söz konusudur. Böyle bir dönüşüm nedeni ile bölgedeki mevcut mülkiyet dokusunda doğrudan etkilenmektedir. Bu nedenle, uygulama bölgelerinde sadece kadastro parsel sınırları değil, mülkiyete ait ekonomik değerler de değişmektedir. Uygulamalar esnasında parsel değerlerinin objektif kriterlere göre değerlendirilememesi yapılan düzenleme çalışmalarını olumsuz yönde etkilemektedir (Bıyık ve Uzun, 1990). Objektif bir arsa ve arazi değerlendirmesinin eksikliğinden dolayı, düzenleme öncesi parseller ile düzenleme sonrası parseller arasındaki değer dağılımları büyük farklılıklar göstermektedir. Parseller arası mevcut değer dağılım dengesinin bozulması, parsel sahiplerini ekonomik açıdan farklı şekilde etkileyeceğinden, mal sahipleri için bir haksızlık söz konusu olmaktadır. Nitekim, uygulamalara yapılan itirazlar, parsellerin mutlak suretle bir değerlendirme işlemine tabi tutulması gereğini ortaya koymaktadır.

1.1 Problemin Tanımı

Arsa ve Arazi Düzenlemesi (AAD) etkili bir kent planlama aracı olmasına rağmen hala bir takım ekonomik, sosyal, politik ve teknik sorunlar ile karşı karşıyadır. Özellikle teknik açıdan bakıldığında, AAD projelerinin uygulanması esnasında dinamik bir parsel değerlendirme şekli mevcut değildir. Bu nedenle, parsellerin yeniden dağıtımı için yapılan tahsis hesaplarında, parsel birim değerleri göz ardı edilerek, sadece kadastro parsel alanları ile kamuya ayrılacak alanlar toplamı dikkate alınmaktadır. Böyle bir yaklaşım ile parsel birim değeri ne olursa olsun, düzenleme işlemine giren parsellerin, seçilen düzenleme bölgesindeki kamu alanlarından eşit oranda yararlanacağını dolayısıyla kamu alanlarına katılımlarında bu ölçüde olacağı esasına dayanır. Oysa, seçilecek düzenleme sahasının boyutuna göre, kamu kullanım payı parselden parselde değişiklik gösterebilmektedir. Ayrıca, işlemlerin manual olarak klasik yöntemler ile yapılması gereksiz bilgi tekrarına ve hataya neden olmaktadır.

1.2 Çalışmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, bilgisayar teknolojisini kullanarak, arsa ve arazi düzenlemesi için yeni bir prototip model tasarlayıp geliştirmek ve düzenleme çalışmalarında otomasyonu sağlamaktır. Geliştirilecek model, dinamik bir arsa-arazi değerlendirmesine,

parsel dağıtımında etkili karar-vermeye, arazi bilgilerinin organize bir şekilde yönetimine ve analizine imkan verecek bir araç niteliğinde olacaktır.

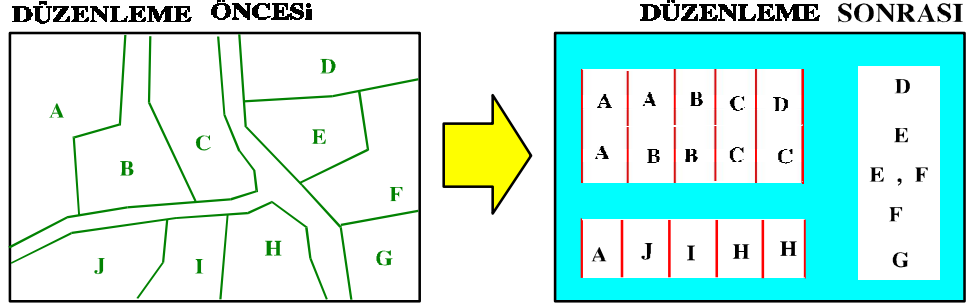
1.3 Metodoloji

Bu çalışmanın gerçekleştirilebilmesi için genel olarak aşağıdaki işlemler yapılacaktır;

- Konuyla ilgili yazılı kaynak araştırması
- Arsa ve arazi düzenlemesine ilişkin teorik bilgilerin toplanması
- Problemin çözümüne ilişkin çözümlerin tasarlanması
- İlgili kişi ve kurumlar ile görüşme
- Veri toplama ve sınıflama işlemleri
- Değerlendirme analizleri ve program geliştirme
- Gerekli testlerin yapılması
- Sonuçların irdelenmesi

2. ARSA ve ARAZİ DÜZENLEMESİ

.....(Şekil.1).

Şekil.1 Arsa ve arazi düzenlemesinin genel yapısı

2.1 Düzenleme Bölgesinin Seçimi

2.2 Düzenleme Sınırının Geçirilmesi

EK- 9 KAYNAKLAR SAYFASINA ÖRNEK

KAYNAKLAR :

Akyol, N., (1989), Arsa ve Arazi Düzenlenmesinin İmar Uygulamalarındaki Yeri ve Önemi, Harita Bülteni, No.6, s. 623-632.

Banger, G., Şen, K., ve Çelik, K., (1988), Harita Mühendisinin Özel Sektördeki Yeri, 5. Jedoezi Kongresi, Ankara, Bildiriler Kitabı, cilt II 784-799.

Özbenli, E. ve Tüdeş, T., (1989), Ölçme Bilgisi, 3.Baskı, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon.

Uzun, B., (1983), Parselasyon Şekillerinin Araştırılması, Doktora Tezi, KTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

EK-10 ÖZGEÇMİŞ SAYFASI

(8 satır boşluğu)

Fotoğraf

ÖZGEÇMİŞ

Soyadı	
Adı	
Doğum Yılı	
Doğum Yeri	
İlk öğrenim	
Orta öğrenim	
Lise öğrenimi	
Bölüme Giriş Yılı	
Bildiği Yabancı Dil(ler)	
Aldığı Burs - Ödül	
Sürekli Yazışma Adresi	
e-posta adresi	